

עמ"ת 41872/04/21 - מדינת ישראל נגד סטניסלב גלייזר

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 41872-04-21 מדינת ישראל נ' גלייזר(עצור/אסיר בפיקוח)

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עוררת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	סטניסלב גלייזר (עצור/אסיר בפיקוח)

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת מיכל דויד) בתיק מ"ת 4168-04-21 מיום 19.4.21.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות ונהיגה ללא פוליסת ביטוח. על פי המפורט בכתב האישום, ביום 9.4.21, נהג המשיב כשהוא שיכור, ובבדיקת אוויר נשוף נמצא ריכוז של כ- 349 מיקרוגרם אלכוהול.

ביום 13.4.21 הועלו טענות במישור הראייתי וב"כ הצדדים **בהסכמה**, קיבלו המלצת בית המשפט להפנות המשיב לבדיקת היתכנות. יחד עם זאת, המאשימה הבהירה כי אין בהסכמה זו כדי לשנות העמדה לעניין המעצר.

ביום 19.4.21, התקיים דיון נוסף בתיק, מסגרתו נחקרו בבית משפט קמא מפקחים מוצעים ובהם בת זוגו של המשיב, אשר נכחה עמו ברכב ובנו של המשיב.

לאחר החקירות טענו הצדדים בצורה מקיפה וסופו של יום ניתנה החלטה על ידי בית משפט קמא אשר הורתה כדלקמן- בית משפט קמא מצא כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת.

עוד ציין בית המשפט קמא כי באיזון בין העבירה המיוחסת לבין המסוכנות הנשקפת, חומרת המסוכנות גוברת, אך ניתן לאיין המסוכנות באמצעות מעצר באיזוק ופסילת המשיב מנהיגה עד לתום ההליכים בפיקוח אנושי.

לאחר דברים אלו התלבט בית משפט קמא לעניין התאמת המפקחים. בית משפט קמא ציין כי לאשת המשיב עבר, אך אין בו כדי לפסול אותה מלשמש כמפקחת ולגבי הבן, צוין כי זה אומנם נחקר ונעצר, אך הוא נעדר הרשעות.

אשר למשיב עצמו, סבר בית משפט קמא כי מסוכנותו נשקפת "רק שעה שהוא ישוב מאחורי ההגה", ולכן מעצר באיזוק יקהה אותה. על כן, חרף התלבטויות, ראה בית המשפט קמא להעדיף הסדר ארעי של מעצר באיזוק, הזמנת תסקיר לאחר המעצר באיזוק ואז עריכת בחינה מחודשת בהתאם לממצאים.

על החלטה זו נסב הערר.

העוררת ממקדת חיציה בשני מישורים- האחד- כי מקום בו הוזמן תסקיר, אין טעם לבחינה מוקדמת של המפקחים ולחלופין, מקום בו נבחנו מפקחים על ידי בית משפט קמא, אין טעם בהזמנת תסקיר לבחינתם פעם נוספת. השני- כי נוכח התנהלות המשיב, עברו המכביד, תדירות האירועים, לא היה מקום לנקוט בסעד של מעצר ביניים, אלא להמתין לתסקיר.

ב"כ המשיב סמכה יתדותיה על החלטת בית משפט קמא וציינה כי בעבירות תעבורה הכלל הנו שחרור והחריג מעצר. עוד ציינה ב"כ המשיב כי נוכח פרקי הזמן הדרושים לעריכת תסקיר, הדרך בה בחר בית משפט קמא ללכת היא הדרך הנכונה.

המקרה מעורר התחבטות. אין ספק כי בית משפט קמא בחן המפקחים בצורה נרחבת, הטיעון היה נרחב וכך גם ההחלטה בסופו של יום. ההחלטה מלמדת כי בית המשפט שקל הנתונים (חומרת האישום, רף העבירה המיוחסת, העושה והמעשה).

חרף רוחב היריעה, סבורני כי האיזון במקרה הספציפי מצדיק קבלת הערר והותרת המשיב במעצר עד קבלת התסקיר, לכל הפחות.

אקדים ואומר כי הדרך של מעצר ביניים, ראויה במקרים מסוימים, ואולי ביתר שאת בענייני תעבורה, בהם פרק המעצר העלולה להמשך בשל ההמתנה לתסקיר עלול להיות ארוך, אף מהעונש ייגזר סופו של יום. על כן, כעניין של אפשרות נקיטה בדרך זו, איני פוסל הדברים.

עם זאת, דומני כי במקרה הנדון כאן, יש להעדיף קבלת תסקיר טרם אימוץ מעצר בפיקוח, זאת מכמה טעמים.

ראשית, כפי שצוין בבקשה, מדובר במי שלחובתו עבר מכביד הכולל 12 הרשעות קודמות, לרבות עבירות קודמות של נהיגה בשכרות.

גזר הדין האחרון בתיק השכרות ניתן בעניין המשיב ביום 28.10.20. העובדה כי גזר דין זה לא הרתיע המשיב, מחייבת זהירות במתן אמון במשיב, אף טרם מתן אמון במערך הפיקוח. אזכיר כי אמון במשיב הוא תנאי בסיסי לאימוץ חלופה (אף מעצר בפיקוח).

שנית, שוב, כפי שצוין בבקשה, העובדה כי נגד המשיב מתנהל תיק נוסף שעניינו נהיגה בשכרות, אשר שלב הראיות בו החל להידון יום לפני המקרה נשוא כתב האישום כאן, גם היא מחייבת זהירות ביכולת ליתן אמון, וצורך בבחינה ממשית של נפשו של המשיב, יכולת הציות להוראות וגבולות, הרתעתו מסנקציות וזאת כתנאי למעבר לשלב השני של בחינת מערך פיקוח וחלופה.

שלישית, גם העובדה שמדובר במי אשר שוחרר ממאסר רק לאחרונה בגין עבירות דומות, ובמי שאינו מורתע ממאסר מותנה ממושך של 8 חודשים, אף היא נותנת כי המתנה לשירות המבחן, חרף פרקי הזמן הארוכים הנדרשים, מסתברת יותר מאשר מעצר ביניים במקרה הספציפי דנן.

כאשר מדובר במאסר מותנה ממושך, חזרתיות רבה, רושם של בעיה מתמדת של שימוש באלכוהול, קיים קושי אינהרנטי במתן אמון בנאשם. על הנאשם להבהיר ולשכנע, על מה ולמה הוא ראוי לאמון בשחרור לחלופה, לאחר מצבור דברים זה, ומעצר ביניים במקרה זה, אינו פשוט.

זאת ועוד, בית המשפט קמא נימק החלטתו, בין היתר בהטלת עונש פסילה. אלא שגם כאן מדובר בנאשם אשר בעברו נהיגה בזמן פסילה. יוצא כי הפסילה, בעבר, לא הרתיעה הנאשם, ועל כן אין בה אלמנט מקהה מסוכנות גם הפעם ולפחות לא כזה המצדיק אי-המתנה לתסקיר.

רביעית, גם מעבר לעברו התעבורתי, למשיב עבר פלילי לא פשוט, בגינו ריצה עונש מאסר. חלק מהרשעות המשיב בעברו, כולל גם הפרת הוראה חוקית, שוב, נסיבה המצדיקה מתן אמון מיוחד בנאשם על מנת להעדיף חלופה בעניינו בוודאי המתנה לתסקיר.

אציין כי להבנתי המשיב גם הורשע בתקיפת שוטר וגם בכך יש ללמד לא רק על מסוכנותו, אלא גם על העדר אימה ממורא הדין, שוב, אלמנט המקשה על מתן אמון.

חמישית, מעבר לקושי במתן אמון במשיב, לא בכדי מיקדה העוררת חיציה גם בשאלת המפקחים. אכן, הלכה ידועה היא כי בבחינת מפקחים לערכאה הדיונית יתרון מובנה (בש"פ 5642/18 **חאג'ני נ' מ"י**). יחד עם זאת, במקר הכאן, המקפחת המרכזית, כך נדמה, הנה אותה אחת אשר נכחה עם המשיב ברכב, בהיותו שיכור, שהתה עמו בארוחה שקדמה לנהיגה ותשובותיה בחקירותיה, לרבות התנהגותה בבית המשפט, העלו קושיות של ממש.

כאן אציין כי דווקא בהתרשמות ממפקחים, מדובר במקרה מובהק בו בית המשפט יכול לסטות מהמלצות שירות המבחן (בש"פ 450/19 **גנאל נ' מ"י**). לפיכך, מקום בו בחן בית המשפט קמא מפקחים, ספק אם היה הכרח לבחון מערך פיקוח על ידי שירות המבחן.

נקודה נוספת שרואה אני לציין- התנהלות המאשימה- הסכמה לבחינת היתכנות יוצרת לא אחת ציפייה; כאשר מתממשת הציפייה, הגשת ערר ראוי שתישקל בזירות רבה.

לסיכום, מסכים אני עם עמדת בית משפט קמא, באופן העקרוני, כי במרבית העבירות ובמרבית האישומים הנסבים סביב פקודת התעבורה, מעצר באיזוק מקהה הסיכון באופן עקרוני, ודי בו, כדי לשמש תחליף של מעצר של ממש. עם זאת, קיימים מספר מקרים בהם ההתנהגות של הנאשם היא בוטה, מבחינת עיתוי, התדירות הנה רבה, קרבת האירועים מקשה על מתן אמון, וקיימים גם טעמים מגבירי מסוכנות אחרים. דומני כי המקרה שבפנינו נופל בגדר אותם מקרים,

בוודאי בצירוף הקושיות בנוגע למערך הפיקוח.

הערר מתקבל, אפוא.

המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת. לאחר קבלת התסקיר ישקול בית משפט קמא את הדברים מחדש.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים, לשב"ס, לבית משפט קמא ולשירות המבחן.

ניתנה היום, ט' אייר תשפ"א, 21 אפריל 2021, בהעדר
הצדדים.